

ÉBREDJ FEL, AKI ALUSZOL

2015. január 4.

– Szemenkár György tanításának előben elhangzott nyersfordítású szövege belső használatra –

Az Úrnak egy csodálatos jelenléte van itt, ha érzékelitek. Van egy *nyitott menny* felettünk, s angyalok járnak le-föl. Amikor dicsértük az Urat és elértünk arra a pontra, hogy a szívedből szállt fel a dicséret, abban a pillanatban jöttek az angyalok, és jelen vannak itt. Gyógyító angyalok vannak jelen, akik hozzák Isten gyógyítási ajándékait.

Ennek a gyülekezetnek is van egy *angyala*, aki jelen van. Ez előbb megfogta a kezem és *nyugtatózott*: Itt vagyok, nem rajtad fog múlni a szolgálat, a *menny dicsősége* száll alá! Úgyhogy emeld fel a szívedet és egy elvárással, az Úr szeretetére koncentrálni nyisd meg a szellemi szemeidet és tekints fel az Úrra, és tekints ezekre a szellemi dolgokra.

Dicsérjük még az Urat! Úgy vagyunk *beborítva* az Úr jelenlétével, mint a mikor a földet befedi a pára. Itt jobbról, mint egy *arany vizesés* száll alá és öntözi meg az ittlevőket. Az Úrnak a *jelenléte* olyasmi, mintha arany szemcsékkel, arany lemezekkel lennénk beborítva. Így borítja be az egész gyülekezetet az Úr dicsősége. Halleluja!

Hálákat adunk Atyám. Nyisd meg rá a szíved, és mondd: Drága mennyei Atyám, ma *mindent elfogadok* Tőled. Minden természetfelettire nyitott a szívem. Halleluja, dicsőség az Úrnak! Az Úr szeretetével köszöntelek benneteket! Ti is köszöntsétek egymást, mondjátok, hogy nagyon jó helyen vagytok, az élő Isten jelenlétében, az élő Isten családjában, az élő Isten dicsőségében. Jézus dicsőséges szent nevében!

Amikor én itt szolgálók, akkor nem rám kell tekinteni. A szolgálók sem teljesen értik, hogy hogyan működik ez a dolog. Tulajdonképpen nem mi vagyunk igazából a szolgálók, hanem maga Jézus *Krisztus a szolgáló*. Tehát amikor azt mondjuk, hogy pásztorok vagyunk...

Jézus mondta, hogy egy a ti pásztorotok, egy a ti mesteretek. Tehát Jézus Krisztus az *igazi pásztor*, és amikor bennünket használ, akkor tulajdonképpen *rajtunk keresztül* nyilvánul meg, rajtunk keresztül igyekszik szólni hozzátok.

Amikor itt különböző természetfölötti megnyilvánulások vannak, az mind Jézustól jön. Nekünk azt kell mondani, hogy semmi közünk hozzá, csak 'cserépedények' vagyunk, akiket keresztül Isten meg tud nyilvánulni, és megpróbáljuk magunkat elég tiszta cserépedénynek ideállítani, hogy az Úr teljes mértékig át tudjon rajtunk keresztül áradni. Halleluja!

Egy tanmesével kezdjük a mai alkalmat. Biztos hallottatok már róla, hogy van egy ilyen tanmese, hogy a medve egy nagy kerek erdőben lakik és ő a kerek erdő hatalmas ura. Mindig kiáll a kerek erdő közepébe és veri a mellét, hogy én vagyok ennek a világnak az ura! Én vagyok itt a leghatalmasabb! Én vagyok itt a legnagyobb! Az erdő vadjai odaállnak és mondják: igen, te hatalmas vagy, medve, mindenki retteg tőled, fél tőled. Nap mint nap így megy ez.

Egyszer a farkas odamegy hozzá, hogy te medve, te nagy vagy, hatalmas vagy, de azért van nálad nagyobb is. Tényleg? És ki az a nagyobb? Hát az ember! Tényleg, az ember? Mutass nekem egy ilyen embert! Kimennek az erdő szélére, s egyszer csak jön egy fiatal-asszony, aki egy csecsemőt tol a babakocsiban. Mondja a medve: na, itt az ember. Széttépem! Ebben a pillanatban a farkas mondja, hogy nyugi, várjál, ez *még nem* ember.

Aztán utána arra jön egy öreg bácsi, bottal botorkálva. Azt mondja a medve, hogy na, ez az ember? A farkas mondja: várj, ez *már nem* ember. Egyszer csak előjön a vadász, hatalmas puskával, és a medve kérdezi, hogy na, ez már ember? A farkas mondja, hogy ez már ember. A vadász is meglátja a medvét, előveszi a puskáját és *odadurran* neki. A medve megjijed, elkezd ordítani és *menekülni*. A farkas mondja, hogy na, látod, ez az ember! Ez az ember!

Azért mondtam el ezt így, mert amikor mi a keresztyénségre és a keresztyenyekre gondolunk, akkor nagyon sok olyan keresztyénnyel találkozunk, akiről kérdezzük, hogy ez most keresztyén? Ez az igazi keresztyénység? Ez egy igazán keresztyén ember?

Akkor mondhatjuk, hogy hát ez még nem keresztyén, ő nem olyan igazi keresztyén. De az, akinek puskája van, az, aki *kiáll* a medve ellen, vagy az ördög ellen és *odapörköl* neki, na, *ott kezdődik* az igazi keresztyén. Halleluja!

Erről az igazi keresztyénységről, hogy mi igazi keresztyén életet tudjunk élni, az Úr ebbe vezetett engem a mai napon. Nagyon sokszor beleesünk, illetve beleragadunk bizonyos dolgokba, és egyszerűen nem tudunk elindulni.

A *keresztyénység alapja* az, hogy Jézus *Krisztus meghalt* értünk. Ezt mindenki tudja, mindenki elfogadja. Azt kell mondani, hogy ez volt ebben a világban a leghatalmasabb, *legdicsősegebb cselekedet*, hogy Jézus meghalt értünk és föltámadt. Magára vette a mi bűneinket, a bűnösségünket és levitte azt a pokolba.

Amikor föltámadt, akkor tisztaságban, *szentségben támadt föl* és magát a bűnt is lent hagyta, magát az ördöggel való kapcsolatot is ott hagyta a pokolban. Ez tulajdonképpen az egész keresztyénység alapja. Ez minden emberre érvényes itt a földön.

De úgymond ez egy *biankó csekk*, amit minden embernek személyesen el kell fogadnia. Van egy olyan csekk, ami ki van töltve, hogy üdvösség – a te üdvösséged. De neked kell oda beírni a neved, és neked kell *elfogadni*.

Amikor ezt valaki *elfogadja*, akkor az ő életében is ez a *megváltás valósággá* lesz, és akkor ez a következő fázis, amikor azt mondjuk, hogy ezzel az *újjászületéssel befogadtuk* Krisztust a szívünkbe.

Elfogadjuk az Ő megváltását, és mi is *bekerülünk* valami különleges dologba. Bekerülünk a keresztyénységbe, amikor a Krisztus *él bennünk*.

Na, de itt kezdődik az, hogy most éljük-e azt a keresztyénységet, amit Isten adott, vagy nem éljük, csak megmaradunk ott a kereszt lábánál és mindig csak fölfelé, a keresztre tekintünk, hogy igen, meghalt értünk Jézus.

Föltámadt értünk és utána éljük tovább ugyanazt az életet, amit éltünk addig, vagy elkezdünk belépni, elkezdünk betörni Isten királyságába és elkezdünk belépni arra a helyre, ahova elhívott bennünket. Elkezdünk *belépni* a mennyei magasságokba, a természetfölötti magasságokba, mert Jézus bennünket Isten országába, Isten királyságába *hívott el*. Ez az a mennyei birodalom, ahová hivatalosak vagyunk. Halleluja!

Amikor te eljössz ebbe a gyülekezeti terembe, akkor *kétféleképpen* tudsz idejönni. Tudsz jönni fizikailag, fizikálisan, a fizikai testedben és a fizikai értelmed és érzelmeid alapján. Úgy is mondhatnám, hogy *testileg* is tudsz jönni, de tudsz jönni a *szellemedben* is.

Amikor a szellemedben jössz, akkor nemcsak egy egyszerű istentiszteletre jössz, hanem a mennyei birodalom egy gyűlésére jössz. Ezt a gyűlést Isten hívta össze. Ez egy *mennyei birodalmi nagygyűlés*.

Tulajdonképpen azt kellene mondani, hogy az neked egy nagy kegyelem, hogy ide egyáltalán bejöhetsz. Nem ez az egyetlen hely, ahol ilyen mennyei birodalmi nagygyűlést tartanak, de Isten azt mondja, hogy én a kegyelmemet adom neked, hogy te ide be tudj jönni. Halleluja!

Igazából ide nincs mindenkinek meghívása. Nincs mindenkinek meghívása erre a birodalmi nagygyűlésre. Ha mi benne maradunk abban a hagyományos vallásosságban, hogy ez egy gyülekezeti terem, ahova bemegyünk és aztán kimegyünk, akkor nem kapunk semmit.

De ha te a szellemedben *nyitott szellemmel* jössz, hogy a magasságos Isten gyülekezetébe megyünk, a magasságos Isten birodalmi *nagygyűlésére* jövünk, ahol Isten maga szól hozzánk, ahol mennyei *erők*, mennyei dicsőséges *jelenlét* van, ahol a mennyei *erőforrások* bemutatása folyik, ahol a mennyei természetfölötti dolgok *megnyilvánulása* folyik – ha ezzel a szívvel jössz ide, akkor egész más lesz, egész más dolgokat fogsz megtapasztalni. Halleluja!

Szeretném, ha egy kicsit fölbuzdulna ebben a szíved, ezért ma egy kicsit szeretnénk tovább is menni, és megismerni pontosan ezeket a dolgokat. Az utóbbi időben nagyon sok olyan tanítás volt, hogy most törvény vagy kegyelem van?

Egy kicsit engem elgondolkodtatott, hogy miért jön újra és újra elő ez a kérdés? Hogy miért nem rögzítettük már ezt le egyszer és mindenkorra? Tulajdonképpen az Úr megmutatta nekem, hogy egyetlen egy dolog miatt van ez, mert nagyon *testi* a keresztény gyülekezet. Nagyon testiek vagyunk, és nem vagyunk szellemiek.

A Galata levél 3. fejezetében nézünk Igét. A Galata levélben láthatjuk azt, hogy végigmegy egy dolog, amikor a Pál megírta ezt a levelet a galáciabeli gyülekezetnek, akik valamikor elkezdték a kereszténységet, és szépen visszafordultak a törvényhez. Újra elkezdték a törvénykezést. Van egy kulcsige ebben a Galata levélben, ami megmutatja ennek az egésznek az igazságát.

GALATA 3,3.

3. Ennyire esztelenek vagytok? Amit Szellemben kezdtetek el, most testben fejeznétek be?

Azt mondja, hogy amit Szellemben kezdtetek el – szellemi újjászületés, szellemi összekapcsolódás Istennel, szellemi összekapcsolódás Isten szellemi birodalmával –, most pedig visszamentek a testi szintre? Visszamentek a testi kereszténységbe? Azt mondja: Ennyire esztelenek vagytok? Hogy ott van a szent, dicsőséges szellemi birodalom és visszamentek a testi szintre?

Az, hogy visszafordultak a törvényhez, a testi szintű kereszténységnek volt a következménye. Az csak egy következmény volt, hogy visszafordultak a törvényhez, mert amikor *testivé* válik valaki, akkor *visszakerül* abba az állapotba, mint amiben megelőzően, az újjászületése előtt volt.

A világban minden ember testi. Hogyan kerül az ember ebbe a testiségbe, vagy testi állapotba? Ádám és Éva elbukása előtt nekik egy szellemi kapcsolatuk volt, *szellemi összeköttetésük* volt Istennel. Isten Szelleme közvetlenül áradt az ő szellemükbe. Minden, ami Istentől volt, meg tudott jelenni az életükben.

Isten maga a Szellem és a szellemi birodalomban működik. Az embernek Istennel egy szellemi összeköttetése volt. Amikor az ember *elbukott*, megszűnt ez a szellemi összeköttetés. Úgymond *halottá* vált az ember a szellemében. Beleesett a szellemi halálba, a szellemi halál állapotába, és mire volt kárhozthatva? A testiségére, amit a fizikai világban megtapasztalt dolgok alapján ki tudott gondolni. Erre volt kárhozthatva.

Tulajdonképpen az *elméje* került abba a királyi pozícióba, ami mindig döntött az életében. Ami a fejében volt, ami az elméjében volt. Az elme elemzőkészsége volt, ami bizonyos információkat megszerzett, azután a többi információ, a többi esemény, ami jött, azt mindig összehasonlította a megelőző információkkal, és megítélte az alapján.

A fejében kialakult gondolatvilághoz hasonlította azokat az eseményeket, amik voltak, amik megtörténtek. Fölállított magában egy *törvényrendszert* az ember. És minden embernek van egy ilyen törvényrendszere, amihez *viszonyítja* az éppen ott lévő dolgokat, vagy éppen akkor történő dolgokat.

Például vannak a világban, akik nem dohányoznak. Ők már fölállították magukban ezt a törvényt, hogy ők nem dohányoznak. Bármelyik ember, aki rágyújt, az zavarja őket. Abban a pillanatban megítéli a dohányzókat, hogy nem kellene dohányozni, mert az káros, és miért dohányzik az a másik? Ugye? Fölállít az ő saját életében, a saját elméjében egy ilyen törvényrendszert azért, mert az elméje uralkodik, és valamihez viszonyítani kell magát. Ebben él.

Amikor mi *újjászületünk* és Isten Szelleme által bekerülünk Isten királyságába, akkor a szellemünk által *újra kapcsolatba* kerülünk Istennel, és újra le tudunk onnan tölteni dolgokat, kijelentéseket. De ha nem ezen a szinten maradunk és nem az Istennel való kapcsolatban maradunk, hanem visszaesünk arra a szintre, amiben voltunk megelőzően, akkor megint az elménk alapján fogunk dönteni mindenben, az elme pedig mindig összehasonlító dolgokat.

Az elme azt mondja, hogy megtanultam ezt, eddig megtapasztaltam ezt, és az elmém alapján hasonlítom össze. Amikor azt mondja, hogy mivel én már keresztény vagyok, már nem pogány, és nem úgy fogom a dolgokat venni, akkor valamihez vissza kell fordulni, hogy valamivel össze tudjam hasonlítani az eseményeket.

Akkor az a galáciabeli gyülekezet *visszafordult* a törvényhez, mert legalább a törvényben le voltak írva bizonyos dolgok, amihez tudom viszonyítani itt a fizikai világban a dolgokat. De ez mind annak a következménye, hogy szellemben kezdték el a dolgokat.

De a szellemük növekedésében megálltak, vagy el sem indultak a fejlődésben, el sem indultak a szellemi növekedésben, hanem *megragadtak* azon a szinten, ahol voltak a pogány életükben. Vagy visszafordultak oda és ezért kellett valamilyen törvény nekik, amihez utána folyamatosan hasonlítani tudták a világban történő dolgokat.

Ezért fordultak vissza a törvénykezéshez. A törvényben pedig meglátták, hogy ha ezt teszed, akkor ez történik, ha azt teszed, akkor az történik. Tulajdonképpen maga a törvényhez való *visszafordulás* annak az oka volt, hogy *nem fejlődtek* a szellemükben és nem szellemi módon élték az ő kereszténységüket. Hogyan van ez a szellemi és testi dolog? Akkor ebbe kicsit menjünk bele. Az 1Thesszalónica levél 5,23 Igéjére menjünk el.

1THESSZALONIKA 5,23.

23. Maga pedig a békesség Istene szenteljen meg titeket mindenestől, és a ti egész valótok: szellemetek, lelketek és testetek feddhetetlenül őriztessék meg a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére.

Itt elmondja nekünk az Ige, hogy mi *szellemi lények* vagyunk, van lelkünk és testünk. A magyar egy kicsit zavaros nyelv ilyen szempontból, mert a szellem és a lélek szó a mindennapi használatban össze van keveredve. Mert a Biblia eredeti szövegében az ókori héberben, utána a görögben is és a többi nyelvben is, így a latinban is külön van választva a *szellem* és a *lélek*. Mindegyiknek megvan a maga pozíciója és a maga értelme.

A *szellem* a benső, *igazi valónk*. A szellem az, ami mi vagyunk valójában. Egy fizikai testben élünk. Nem egy test vagyunk, hanem fizikai testünk van. Szellemünk nincs, mert mi magunk vagyunk a szellem. Ha szellemünk van, akkor mi vagyunk mi? Akkor valami másnak kell lenni, ha van szellemünk. De nincs szellemünk, mi magunk egy *szellemi lény* vagyunk.

Van egy *fizikai testünk*, amibe beleszülettünk, utána ebből a fizikai testből kiköltözünk. De a szellemünk az *örökkévalóságból* jött ide, Istentől jött, Isten küldött le bennünket ide a földre. Amikor itt befejezzük a földi pályafutásunkat, akkor kiköltözünk ebből a fizikai testből.

A szellemünk kiköltözik, és vagy fölfelé megy, vagy lefelé megy. Vagy *Istenhez* megy – ha Őt választottuk –, ha pedig nem Őt választottuk, akkor egy *Isten nélküli* helyre megy. Ezt hívják pokolnak. Nem akarjuk, hogy bárki is odamenjen, és Isten sem akarja ezt.

Van még a *lelkünk*, ami a lelkivilágunkat jelenti az Ige szerint. Ezek az érzelmeink, a gondolataink és az akaratvilágunk. A *gondolataink*, ha megelőzőleg a világból hozott gondolatokról beszélünk, akkor a világ képzett ki bennünket. Amit megtapasztaltunk, amit megtanultunk, és ezek nagyon sokszor korlátot jelentenek az életünkben, mert amit megtanultunk, a szerint tudunk gondolkodni.

Amikor *belépünk* az Istennel való közösségbe és Ő Szellemből szellembe szól hozzánk, akkor a *szellemünkből* is jönnek föl Istentől való gondolatok. De nagyon sokszor a mi elménkben lévő, rég beprogramozott gondolatok *megfojtják*, és nem engedik előjönni azt.

Amikor jönnek prédikációk, és előjönnek olyan dolgok, amiről még nem hallottunk, akkor azt mondja [az elménk], hogy hát ezt még el tudom fogadni, még ezt is el tudom fogadni. Na, de ezt aztán már nem veszem be! Isten azt mondja, hogy legyen *nyitott a szíved*.

Legyen nyitott a szíved, és legyél hajlandó mindent *elfogadni*, ami Istentől jön, és a fejedben lévő korlátokat bontsd le. Leginkább ezért van az, amit a Róma 12,2 ír, hogy *újítsuk meg* a gondolkodásunkat. Ha bekerültünk Isten országába, akkor meg kell újítanunk a gondolkodásunkat azért, hogy *ne korlátozza* az elménk Isten megnyilvánulási lehetőségét az életünkben. Halleluja!

RÓMA 12,2.

2. És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújítása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, megengedő és tökéletes akarata.

Ezek a szellemi dolgok nem egyértelműek. A szellem az, ami *nem látható*. Az a fizikai világban nem látható, nem megtapasztalható. A testi az, ami *látható* és megtapasztalható. A szellemi az, ami nem látható és nem megtapasztalható. Elmegyünk a János 3,8 Igéjére:

JÁNOS 3,8.

8. A szél fú, ahová akar, és annak zúgását hallod, de nem tudod honnan jön és hová megy: így van mindenki, aki Szellemtől született.

Azt mondja, hogy a szellemi dolgok nem egyértelműek és nem nyilvánvalóak. De vannak olyan szellemi dolgok is, amelyeknél előfordulnak bizonyos megnyilvánulások. A fizikai szinten való megnyilvánulás, mint ahogy a szél is, nem tudjuk, honnan jön, és hová megy.

Egyszerűen csak látjuk, hogy a fák levelei mozognak, vagy a fák dülöngélnek, mert ahogy a szél megnyilvánul, annak vannak fizikai hatásai. Pontosan ugyanígy van a szellemi világ is, hogy a fizikai világban élő embernek *nem egyértelmű* és nem nyilvánvaló, hogy egyáltalán van szellemi világ. Nem egyértelmű és nyilvánvaló az, hogy Isten is Szellem, és a szellemi birodalom működik. Nem nyilvánvaló, hogy Isten Szellemben jelen van a földön. Halleluja!

Menjünk el a János evangélium 14. fejezetére. Jézus azt mondja, hogy én fölmegek az Atyához. Előtte a tanítványokat az utolsó vacsoránál még eligazítja.

JÁNOS 14,16–17.

16. És én kérem az Atyát, és más Vigasztalót (Pártfogót) ad néktek, hogy veletek maradjon mindörökké.

17. Az igazságnak ama Szellemét: akit a világ be nem fogadhat, mert nem látja Őt, és nem ismeri Őt; de ti ismeritek Őt, mert nálatok lakik, és bennetek marad.

Isten Szelleméről beszél [Jézus], hogy én *elküldöm magam helyett* ezt a Szellemet, a Pártfogót, a Vigasztalót, Isten Szellemét. Másképpen úgy is mondhatjuk, hogy Ő a *Krisztus Szelleme*, mert a Krisztus küldi, az Ő küldése által jön.

És akkor Ő a Krisztus Szelleme lesz, akit *ti* majd befogadtok, de a *világ* nem tudja befogadni, mert fizikai szinten nem látja, nem tapasztalja meg. Ti viszont tudjátok, mert nektek kijelentések van erről, Isten kijelenti ezt nektek.

Ti be tudjátok *fogadni* a szívetekbe, annak ellenére, hogy ti ebből nem láttok semmit, nem kézzelfogható számotokra és nem szemmel láthatóan fog eljönni. Csak te hiszel Istenben, hiszed, hogyha Ő küldi, te befogadod, és abban a pillanatban Ő benned fog élni és *benned él*.

Amikor befogadjuk a Krisztust, amikor újjászületünk, akkor Ő valóságosan bennünk fog élni. Ha igaz kereszténységet akarunk megélni, ha az igazit akarjuk megélni, akkor azt kell élni, ami az Ige szerint a miénk. Lapozzunk az efézusi levélhez.

EFÉZUS 3,1–5.

1. Ezért vagyok én, Pál a Krisztusnak foglya tiérettetek, a pogányokért;

2. Ha ugyan hallottátok Isten kegyelmének rendelkezését, melyet nékem adott a ti érdeketekben;

3. Hogy tudniillik kijelentés útján ismertette meg velem a titkot, aszerint, amint az előbb röviden megírtam,

Azt mondja, hogy *kijelentés* útján ismertette meg velem a titkot. Nem elmagyarázta az értelmemnek. Nem a fejemnek magyarázta el. Nem értelmi szinten fogtam föl, és értettem meg ezt a dolgot, hanem ez egy titok, amit kijelentett. Egy *titkot jelentett ki* nekem [szellemben].

4. Melynek olvasásából megérthetitek, hogy mi az én ismeretem a Krisztus titka felől;

5. Amely egyéb időkben meg nem ismerttetett az emberek fiaival úgy, ahogy most kijelentetett az Ő szent apostolainak és prófétáinak a Szellem által.

Tehát Isten Szelleme jelentette ki az apostoloknak, az ő szellemüknek. Isten *Szellemből szellemben* jelent ki dolgokat. Nem kell neked túl okosnak lenni, sőt, ha túl okos vagy, az csak hátráltat téged. Mert akkor az értelemmel lekorlátozod ezeket a kijelentéseket.

Isten mindig *Szellemből szellemben* szól hozzánk. Ezt nevezzük *kijelentésnek*. Amiket kijelent Isten a szellemünkbe, ezek *titokzatos* dolgok. Az egész kereszténység, ez egy titokzatos dolog. Úgymond *titoktudókká* váltatok. Halleluja!

A királynak is voltak annak idején ilyen titoktudói, ezek voltak a titoknokok. Aki a titkokat tudja, az beavatott ember. Azt mondja, hogy nem úgy, mint a világiak, ők nem ismerik, ők nem fogadják be Isten Szellemét, nem ismerik ezeket a szellemi dolgokat.

A világ számára is van egy kereszténység, amit ők elfogadnak. Vannak ilyen egyházak, olyan vallások, van keresztény vallás, meg van muzulmán vallás. És amikor keresztény *vallásról* beszélünk, akkor az már *nem a kereszténység*.

Mikor keresztény vallásról beszélsz, azt a világ úgy mondja, hogy van keresztény vallás, muzulmán vallás, buddhista vallás, meg ilyen, meg olyan, és azzal egy szintre rakja azt is. Nekünk pedig azt mondja az Ige, hogy [a kereszténység] nem vallás, amit a világi emberek, a testi, értelmi szintjükkel meg tudnak ítélni.

Ha te egy ilyen *valláshoz* csatlakoztál, akkor nagyon nagy bajban vagy, mert nem az Istenhez csatlakoztál, *nem a mennyei birodalomhoz* csatlakoztál. Mert a vallásban, azon a testi szinten *nem működik semmi*. Ott csak vallásos hagyományok, vallásos törvények, vallásos cselekedetek vannak, de *Isten abban nincs benne*.

Isten az Ő országának, a királyságának, a mennyei birodalmának a rendszerében működik, ahova te is *hivatalos* vagy. Ahova te a szellemeddel lépsz be, és szellemben vagy jelen. Halleluja! A *szellemeddel kapcsolódsz* Istenhez, és Szellemből szellemben jelenti ki neked azokat a dolgokat, amibe neked menni kell előre. Menjünk az 1Korinthusi levélre.

1KORINTHUS 2,6–10.

6. Bölcsességet pedig a tökéletesek között szólunk; ámde nem e világnak, sem e világ veszendő fejedelmeinek bölcsességét;

7. Hanem Istennek titkon való bölcsességét szóljuk, azt az elrejtett bölcsességet, melyet az idők kezdetén elrendelt Isten a mi dicsőségünkre;

Ugye? Megint mondja: titkon való bölcsességét szóljuk, nem e világ rendszere szerint. Mert azt mondja, hogy e világ fejedelmei, akik *e világot kioktatták* és felépítették, és akiket az ő rendszerükben tartanak, az nem ismeri ezt meg. Azoknak ez az egész egy titok.

Ebben a világban nem nyilvánvaló maga az *igazi kereszténység*, mert ez egy titokzatos dolog. Azt mondja, hogy nem e világnak, se annak a fejedelmeinek a bölcsességét, hanem Isten titkon való bölcsességét szóljuk, azt az elrejtett bölcsességet, amelyet Isten elrendelt az idők kezdetén a mi dicsőségünkre. Egy titokzatos dologról van szó. Halleluja!

8. Melyet e világ fejedelmei közül senki sem ismert, mert ha megismerték volna, nem feszítették volna meg a dicsőség Urát:

9. Hanem, amint meg van írva: Amiket szem nem látott, fül nem hallott, és embernek szíve meg se gondolt, amiket Isten készített az Ő szeretőknek.

Tehát nem a fizikai szinten történtek a dolgok. Ha végignézed az Evangéliumokat, ott is lehet látni, hogy fizikai szinten, hogy mi történt. Jézust elfogták, megverték, keresztre feszítették, kivégezték, eltemették, föltámadt. Végig lehet menni ezeken a fizikai szinteken is, de mi történt mögötte? Mi volt *mögötte* a szellemi világban?

Az a titokzatos dolog, ami az egész kereszténység alapját jelenti az, amit Krisztus megszerzett nekünk. A *mennyei utat* szerezte meg nekünk. Az a mennyei út, az Istenhez való *csatlakozás* az, ami nem nyilvánvaló. Amikor mi *igazi kereszténységet* akarunk, akkor nekünk ebbe kell *belépni*, mert ott van Isten jelenléte, ott van Isten dicsősége és ereje. Halleluja!

1KORINTHUS 2,10.

10. Nekünk azonban az Isten kijelentette az Ő Szelleme által: mert a Szellem mindeneket vizsgál, még az Istennek mélységeit is.

Megint ugyanerről van szó. Nem elmagyarázta. Nem az értelmünkkel fogtuk föl, hanem *kijelentette* az Ő Szelleme által. Kijelentette. Ez a kijelentett dolog annyit jelent, hogy egyszer csak a szellemedben *megjelent egy tudás*. Az Ő Szelleme kijelentette a te szellemednek. Egyszerűen csak tudtad.

Az *újjászületés után* azt mondjuk, hogy csak tudjuk, hogy Isten *gyermekeivé váltunk*. Egyszerűen csak tudjuk, hogy *Krisztushoz tartozunk*. Nagyon sokan elmondják az üdvösség imát és érzik belülről, hogy valami *változás* történt. Nem azért, mert olyan nagyon okosan meggyőztük őket.

Mentünk úgy ki evangelizálni, hogy elkezdtünk emberekkel beszélni. Elkezdtem beszélni: „de hát érted meghalt a Krisztus, és nem akarja, hogy te a pokolra kerüljél. Hogy ez történt, meg az történt.” Nézett rám, és próbálta az értelmével fölfogni. Még egy könyvet is adtam neki a poklóról, és erre mondja: Tudod mit? Elviszem az anyósomnak, ő ilyen vallásos. Azt mondta: én nem ereszkedem le ilyen szintre. Én magasabb szinten gondolkodom.

Ez azért volt, mert az értelméhez próbáltam szólni, és az nem működött. De ha *szellemből szellembe* hagyom, hogy Isten rajtam keresztül szóljon hozzá, akkor a szellememből az ő szellemébe megy át az a gondolat, és az a szellemében fog *kijelentődni*.

Amikor ott ez megtörténik, az lesz neki az a pillanat, amikor *megvilágosodik*, hogy nézd már, tényleg! Miért ne fogadnám el a Krisztust? Miért ne fogadnám el ezt a megváltást? Akkor azt mondja, hogy persze, hogy akarom! Hogyne akarnám! Halleluja!

1KORINTHUS 2,10–13.

10. Nekünk azonban az Isten kijelentette az Ő Szelleme által: mert a Szellem mindeneket vizsgál, még az Istennek mélységeit is.

11. Mert kicsoda tudja az emberek közül az ember dolgait, hanemha az embernek szelleme, amely őbenne van? Azonképpen az Isten dolgait sem ismeri senki, hanemha az Istennek Szelleme.

12. Mi pedig nem e világnak szellemét vettük, hanem az Istenből való Szellemet; hogy megismerjük azokat, amiket Isten ajándékozott nekünk. Halleluja!

Azt mondja, hogy Isten Szelleme fogja *megismertetni* a mi szellemünknek azokat a dolgokat, amivel Isten *már megajándékozott*, amit már Isten odaadott nekünk. Nem az értelmünknek fogja elmondani. Nem jön le ide egy angyal, nem jön le maga Jézus Krisztus.

Amikor te már egy angyallal találkozol, akkor már elég nagy bajban vagy, hogy már egy angyalt kellett küldeni Istennek. Istennek az *elsődleges útja*, azt mondja az Írás: az én

Szellememből a te szellemednek jelentek ki dolgokat, és egyszer csak feltör benned a tudás. Az a mennyei tudás, a mennyei kijelentés a mennyei dolgokról.

1KORINTHUS 2,13.

13. Ezeket prédikáljuk is, nem oly beszédekkel, melyekre emberi bölcsesség tanít, hanem amelyekre a Szent Szellem tanít; szellemiekhez szellemieket szabván. Halleluja!

Szellemieket szellemiekhez szabván. *Szellemből szellembe* jelenti ki Isten. Nem az értelmében fogja kijelenteni, a szellemedben fogja kijelenteni. Szellemből szellembe. Amikor kijelentődnek a dolgok, amikor hagyod Isten Szellemét, hogy kijelentse belül a szellemedben, akkor csak: Nézd, hát ezt is értem! *Megvilágosodott*, olyan világos, olyan érthető. Halleluja!

Megelőzően *szellemi sötétségben* voltunk, és átkerültünk a *szellemi világosságba*. Nekünk világosnak kell lenniük ezeknek a szellemi dolgoknak. Ezek azok a titokzatos dolgok, amik a *világ* számára titokzatosak, mert ők csak az *értelmükkel* próbálnak megragadni dolgokat.

De *te a szellemeddel* ragadod meg a szellemi dolgokat. A szellemedet gyakorlatilag *aktiválja* Isten az újjászületéssel, és *nyitva* leszel ezekre a szellemi dolgokra. Isten szellemi királyságára *nyitva* leszel attól a pillanattól kezdve.

A Márk evangélium 4. fejezetében a *magvető* példázatot mondta el Jézus. Azt mondja a tanítványoknak:

MÁRK 4,11.

11. Ő pedig monda nékik: Néktek adatott, hogy az Isten országának titkát tudjátok, ama kívül levőknek pedig példázatokban adatnak mindenek.

Isten országa, az Isten szellemi birodalma az, ami nem látható. Azt mondja, hogy nektek adatott, hogy a mennyei birodalomnak a titkát tudjátok, ezeket a mennyei birodalomban lévő titokzatos dolgokat. Az egész egy titokzatos, misztikus dolog.

A világ számára megfoghatatlan, de a te számodra nyilvánvaló. Számodra nyilvánvalónak kell lennie. Tehát neked Isten azt mondja, hogy neked tudnod kell, értened kell pontosan, mert neked adattak ezek a titkok.

Neked a *titkoknak* meg kell *szólalniuk* a szívedben, és azok a titkok fel kell, hogy fedődjenek. Nektek adatott. Azt mondja: a *kívül levőknek* pedig *példázatban* adatnak mindenek, azok nem értik. De te érted. Te tudod, a titok tudója vagy. Halleluja!

A mennyei dolgoknak, a *titkainak a tudója* vagy. Hol tudod? A *szellemedben*. Nem a teológiai főiskolán oktatják. Nem vallási tanfolyamokon, nem bibliaiskolában, hanem Isten Szelleme oktat téged, szellemből szellembe. De ennek is megvan a maga rendje és módszere.

Az első lépés ehhez az, hogy *újjá kell születnünk*. Mi is ez az újjászületés? János evangéliumban a 3. fejezetben megnézzük. Itt Nikodémusnak elmagyarázza Jézus.

JÁNOS 3,3–8.

3. Felele Jézus és monda néki: Bizony, bizony mondom néked: ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja az Isten országát.

Azt mondja, hogy nem láthatja, ha újonnan nem születik. Mert akkor megmarad a hagyományos fizikai testi szinten. Fizikai szemeivel nem fogja látni. De ha *újonnan születik*, akkor viszont meg fogja *látni Isten országát*. Hol van ez az Isten országa? Ez a *nem látható* mennyei birodalomba van.

De azt mondja, ha te *újjászületsz*, akkor te meglátod. Akkor neked *belátásod* lesz a mennyei birodalomba. Akkor neked a *szellemi szemeid* meg fognak nyílni, és be fogsz látni a szellemi birodalomba. Ha te még nem láttál oda be, az annyit jelent, hogy nem gyakoroltad ebben magad, megmaradtál a testi szinten.

Jézus mondta, hogy aki elveszti értem az ő életét, az megnyeri azt, aki megtartja a maga életét, az elveszti azt az életet, amit én biztosítok neki. Nagyon sokan ezt teljesen tévesen gondolják. Az, amikor valaki meg akarja tartani az életét, az a megelőző *régi élet*, amit hogyan élt? A szellemi sötétségben élt, a testiségben, a *testi szinten*, a testi megtapasztalások és gondolatok szintjén.

Azt mondja, ha te megmaradsz ezen a szinten, lehet, hogy újjászületté, lehet, hogy befogadtad a Krisztust a szívedbe, lehet, hogy nyitva van neked is a menny, és megvan a lehetőség, hogy a mennyországba beláss, és érzékeld a mennyei dolgokat. De ha te megtartod a régi életedet, hogy testi maradsz, akkor ebből a mennyei királyságból nem fogsz látni semmit. Nem fogsz megtapasztalni semmit.

El kell kezdeni *növekedni* a szellemedben. El kell kezdeni *szellemivé válni*. El kell kezdeni megnyitni magad az Isten Szellemének, hogy Szellemből szellembe *vegyél kijelentéseket*. Időt kell Vele tölteni. El kell kezdeni tanulmányozni Isten Igéjét. Isten Igéje Szellem és élet – mondta Jézus. És az Igén keresztül szólni fog hozzád, érzékelni fogod.

Megtanulod ezt, hogy hogyan *látsz bele* a mennyeiekbe, hogyan fogod *meghallani* a szellemieket. *Szellemi érzékekről* van szó. Ugyanúgy, mint ahogy vannak fizikai érzékeid, ugyanúgy van szellemi látás, szellemi hallás, szellemi szaglás, szellemi ízlelés, tapintás. Ugyanúgy lehet. Egyszer csak érzed, hogy valami jó illat van.

Ahogy dicsérjük az Urat, és igazán szívből, akkor jó illatok mennek fölfelé. Akik megnyitották és gyakorolták magukat ebben, azt mondják, hogy ők éreznek illatokat. Halleluja! Mennyei illatokat lehet érezni. Van, aki azt mondja, hogy fahéj illatot érez például.

Vannak a *mennyei látások*, amikor valaki meglátja az angyalokat. Van egy-egy helyen, amikor megjelennek az angyalok. Lehet, hogy csak két-három ember látja, más meg nem. Éppen most találtunk az interneten olyan dicséreteket, ahol mennek a dicsérek, és egyszer az *angyalok* bekapcsolódnak a dicsérekbe. Valami fantasztikus, csodálatos. Elküldtem egy ismerősömnek, aki nem is keresztény, és meghallgatta, és azt mondta, hogy ő még ilyen csodálatos dolgot nem hallott, amikor az angyalok bekapcsolódnak a dicsérekbe.

Volt egyik ilyen videón egy kislány, és a kislány odament a zenészekhez, s mondta, hogy itt fölöttem *énekel egy angyal*. Mindenki körülnézett, nem látták az angyalt. De ő látta az angyalt, mert 3 éves volt. Egy *háromévesnek* még sokkal *nyitottabbak* a szellemi szemei.

Minket az ördög már kiképezett arra, ahogy fölnövekedtünk, hogy mi csukjuk be a szellemi szemeinket, hogy csak a testi szemeink legyenek nyitva. Vissza kell magunkat tanulni ebbe, a szellemi látásunkba vissza kell tanulni. Halleluja! Néha be kell *csukni a szemünket*, hogy ne zavarjon a fizikai látásunk a szellemiekben. Visszatérve az Igéhez.

JÁNOS 3,4–8.

4. Monda néki Nikodémus: Mimódon születhetik az ember, ha vén? Vajon bemehet-e az ő anyjának méhébe másodszor, és születhetik-e?

5. Felele Jézus: Bizony, bizony mondom néked: Ha valaki nem születik víztől és Szellemtől, nem mehet be az Isten országába.

6. Ami testtől született, test az; és ami Szellemtől született, szellem az.

7. Ne csodáld, hogy azt mondom néked: Szükség néktek újonnan születetek.

8. A szél fú, ahová akar, és annak zúgását hallod, de nem tudod honnan jön és hová megy: így van mindenki, aki szellemtől született. Halleluja!

Ez a *szellemi újjászületés*, amikor Szellemtől születünk újjá. A szellemünk újjászületik. Mi az az újjászületés? Azt mondjuk, hogy *befogadjuk Krisztust* a szívünkbe. *Megvalljuk* Őt az életünk Urának. Elfogadjuk mindazt, amit Ő tett értünk, és befogadjuk az életünk Urának, Megváltójának és mindennek, amit Ő ad.

Akkor mi történik? A Krisztus valóságosan beköltözik a szívünkbe. Ez nem egy érzelmi dolog. Mert nagyon sokan ezt az érzelmi keresztyénséget élik, hogy szeretem a Krisztust (mint ahogy a Mari nénit), és akkor beköltözött a szívembe az én szerelmem, a Krisztus, és én szerelmes vagyok belé. De Ő nem érzelmi szinten, hanem valóságosan költözik be.

Krisztus Szelleme a te *szellemedbe költözik*. Ebben születesz újjá. Behívod Őt, és Ő valóságosan az Ő Szelleme által beköltözik a szívedbe. A szívedben, a szellemedben attól a pillanattól Ő ott él. Tehát ha te újjászületél, akkor *Krisztus él benned*.

1KORINTHUS 6,17.

17. Aki pedig az Úrral egyesül, egy szellem Ővele.

Azt mondja, hogy a te *szellemed eggyé válik* Krisztus Szellemével. A Krisztus Szelleme gyakorlatilag *fölülírja* a te szellemedet, és onnét Ő nem fog eltávozni. Ha egyszer Őt te behívtad, akkor Ő ott fog maradni. Amikor te mész a Mennybe, akkor azt nézik, hogy ott van-e Krisztus – mert neked nem lenne bejárásod a Mennybe.

De a Krisztus ott lesz veled, és a Krisztus azt mondja, hogy velem van, együtt megyünk be. Mert a Krisztust beengedik, viszont téged nem engednének be csak úgy magadtól, de Krisztussal együtt vagy. Tehát *teljesen azonosulsz*, eggyé válsz Vele.

A Krisztus nem úgy lesz veled, hogy itt van valahol, te meg itt vagy mellette, hanem a Krisztus teljes mértékben azonosul veled. Te is azonosulsz teljes mértékig a Krisztussal. Attól a pillanattól *krisztusivá* válsz.

A keresztyény annyit jelent, hogy krisztusi. Nem a Krisztus követője, hanem krisztusi, hogy a Krisztus él benne valóságosan. Lehet, hogy kívülről nem látszik, de ez egy titokzatos dolog. Halleluja.

KOLOSSE 1,26–27.

26. Tudniillik azt a titkot, mely el volt rejtve ősidők és nemzetségek óta, most pedig kijelentetett az Ő szentjeinek,

Megint miről beszél? Titokról beszél, ami a világ számára titok, neked nem titok. Kijelentetett, nem elmagyarázta Isten, hanem kijelentetett az Ő szentjeinek. Hogyan jelentette ki? Szellemből szellembe, szívből szívbe.

27. Akikkel az Isten meg akarta ismertetni azt, hogy milyen nagy a pogányok között eme titok dicsőségének gazdagsága, az tudniillik, hogy a Krisztus bennetek van, a dicsőségnek ama reménysége.

Mondjad: *A Krisztus bennem van. Ez egy titokzatos dolog. Mert a világ nem látja, de én befogadtam Őt, és Ő bennem él. Halleluja!*

Azt mondja, hogy milyen *nagy* a pogányok között eme *titok* dicsőségének gazdagsága. Ennek a titoknak van egy *dicsősége*, aminek van egy *gazdagsága*. Halleluja! Ez egy valami nagyon dicsőséges dolog, hogy a Krisztus benned él. Halleluja! Hogy mennyire teljesen

eggyé válást jelent ez, menjünk a Római levél 6. fejezetére. A szellemi egységben teljes mértékben azonosultunk Krisztussal.

Amikor az Ő Szellemével azonosul a mi szellemünk, akkor úgy válunk vele egygyé, hogy mindaz, ami a Krisztus, és mindaz, amit Ő valamikor is elvégzett, azt *mi is elvégeztük* Vele. Teljes azonosulás a Krisztussal. Teljes egygyé válás a Krisztussal. És ha én egygyé válok Vele, akkor nem csak attól a pillanattól kezdve válok egygyé, hanem az *örökkévalóság* tekintetében válok Vele egygyé.

RÓMA 6,4-5.

4. Eltemettettünk azért Ővele együtt a keresztség által a halálba: hogy miképpen feltámasztatott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképpen mi is új életben járjunk.

5. Mert ha az Ő halálának hasonlatossága szerint egygyé lettünk vele, úgy feltámadásáé szerint is egygyé leszünk.

Tehát azt mondja, hogy *ott voltunk Vele* a keresztre feszítésnél, ott voltunk Vele az Ő halálánál, ott voltunk Vele az Ő föltámadásánál. Tehát téged is keresztre feszítettek Őbenne, és te is föltámadtál Ővele együtt. Halleluja! Miután befogadtad Őt a szívedbe.

Van ez a szó: „új életben járjunk”. Az ‘élet’ szó ez a ‘DZOÉ’ szó. Ezt hol életnek fordítja, hol örök életnek. Ha te most úgy olvasod, hogy örök élet, akkor: ... **a halálból az Atyának dicsősége által, azonképpen mi is új örök életben járjunk.**

Az örök életet nem akkor fogod megkapni, ha majd fölmész a Mennybe, az *örök életet az újjászületéssel* kapod meg, hogy mi is új örök életben járjunk. Hogy az örök életben járjunk. Megkapod az örök életet itt a *földön*, hogy ebben az örök életben járjál. Megkapod az örök életet belül a szellemedben, az örök élet költözik beléd. A Krisztus által.

A Krisztus föltámadt. Krisztusnak örök élete van? Örök élete van! Amikor az Ő *élete* beléd költözik, akkor az *örök élet* költözik beléd. Ennek óriási jelentősége van. A fizikai élet a fizikai világhoz tartozik. A *fizikai életnek* van egy kezdete és egy vége itt a fizikai világban.

Az örök élet hova tartozik? Az *örökkévalósághoz* tartozik. Amikor te az örök életet befogadtad, akkor te bekerültél az örökkévalóságba. Ebben még megyünk tovább, mert ebből, ha kapsz egy kijelentést, akkor úgy fogsz itt ugrálni, mint a majom a banánért. Jézus szent nevében!

RÓMA 6,23.

23. Mert a bűn zsoldja a halál; az Isten kegyelmi ajándéka pedig örök élet a mi Urunk Krisztus Jézusban.

Ugye, megelőzőleg a bűn és a halál törvénye alatt voltunk. Az Isten kegyelmi ajándéka az örök élet a mi Urunk Jézus Krisztusban. Mikor Krisztus *Jézust befogadtad*, akkor mit fogadtál be? Az Istennek az ajándékát, az *örök életet* fogadtad be. Halleluja! Benned van az örök élet. Benned van. Dicsőség az Úrnak.

JÁNOS 14,6.

6. Monda néki Jézus: Én vagyok az út, az igazság és az élet; (Dzoé élet, örök élet) senki sem mehet az Atyához, hanemha énáltalam.

Aki engem befogad, az az örök életet fogadja be. Amikor befogadod a Krisztust, Ő az út, az igazság, és az örök élet. Befogadtad az örök életet. És az örök élet, amivel az örökkévalósághoz tartozik, akkor az annyit jelent, hogy *megnyitotta* neked az örökkévalóságot. Halleluja! *Beléptünk* az örökkévalóságba. Az örökkévalóságban él az Isten. Ugye?

Istennek is örök élete van. Isten hol él? A Mennysországra. A *Mennysországra* az egy *örökkévaló* ország, mert az örökkévalóság Urához tartozik. A Mennysországra az öröktől fogva volt, és öröktől fogva van. Mivel Isten is örökké élő. Olvassuk a 2Mózes 3. fejezetéből, amikor Mózes találkozott Istennel a csipkebokornál, és kérdezte, hogy ki vagy?

2MÓZES 3,13–14.

13. Mózes pedig monda az Istennek: Ímé, én elmegyek az Izrael fiaikhoz és ezt mondom nekik: A ti atyáitok Istene küldött engem tihozzátok; ha azt mondják nekem: Mi a neve? Mit mondjak nekik?

14. És monda Isten Mózesnek: VAGYOK, AKI VAN (aki létezik, csak úgy önmagától). **És monda. Így szól az Izrael fiaikhoz: A VAGYOK küldött engem hozzátok.**

A *vagyok* azt jelenti, hogy én csak vagyok, nem voltam, és nem leszek, egyszerűen vagyok. Mindig, tegnap is vagyok, tegnapelőtt is vagyok, ma is vagyok, holnap is vagyok, és mindig vagyok. Mert én *örökkévalóan* vagyok. Azt mondja, hogy én örökké ugyanaz vagyok. Halleluja! Hogy az örökkévalóságot megértsed, hogy mit is jelent ez: Isten is elmondja magáról, hogy én vagyok a 'VAGYOK'.

Amikor a mennyei birodalomra gondolsz, az az *örökkévalóság* birodalma. Az örökkévalóság birodalmában azok a dolgok vannak, amik örökké VANNAK. Azok nem voltak, meg nem lesznek, hanem *vannak*. Az örökkévalóság birodalmában, a mennyei birodalomban azok a dolgok nem lesznek, nem voltak, hanem *vannak*.

Vannak, és most is vannak, meg holnap is vannak, és mindig vannak, és mindig ugyanúgy vannak. Ha erről kapsz egy kijelentést, hogy az örökkévalóság birodalmában minden dolog ugyanúgy mindig van...

Isten nem teremt már újabb dolgokat bele, Ő azt mondja, hogy én már megteremtettem mindent, ez a dolog az örökkévalóság számára van, és az *örökkévalóságban* működik. Mi itt fizikai *időkorlátokban* vagyunk itt a földön. Nagyon nehezen tudjuk ezt a dolgot megragadni, mert fizikailag gondolkozunk.

Mert általában úgy gondolkodunk, hogy valami volt. A nagymamámat is most temettük el, valamikor megszületett, most meghalt, ettől eddig élt. Ugyanúgy ha kirakok egy darab vasat az esőbe, az is szépen elrozsdásodik, ettől eddig lesz. Itt a földön semmi sem örök és állandó. Itt minden változik, itt minden elmúlik.

De vannak olyan dolgok, amik nem változnak, amik állandóak. Igéket is nézünk hozzá. A mennyei birodalom az az örökkévalóság birodalma. Amikor te az *örök életedet megkaptad*, akkor megnyílt neked az örökkévalóság birodalma.

Az *örökkévalósághoz tartozol*. Az örökkévalóság birodalmába, ahol örökkévaló dolgok vannak. Ahol az ott lévő dolgok már mind léteznek. Megnézzük, hogy ezekkel meg is vagyunk ajándékozva. Halleluja, dicsőség az Úrnak.

2KORINTHUS 4,18.

18. Mivelhogy nem a láthatókra tekintünk, hanem a láthatatlanokra; (nem a láthatókra), mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.

A *nem láthatók* örökkévalók. Halleluja! Azt mondja, hogy nem a láthatókra tekintünk. Ha a *láthatókra* tekintünk, akkor a fizikaira tekintünk. A fizikai világban ezek változnak. Ezek hol erre, hol arra változnak, de a nem látható világban létező dolgok azok örökkévaló dolgok.

Azok állandóak. Azok olyanok, mint Isten is, hogy 'VAGYOK'. Az örökkévalóságban levő dolgok állandóan vannak. Nem lesznek, nem teremtek újat Isten, hanem azok már ott vannak.

2KORINTHUS 5,7.

7. Mert hitben járunk, nem látásban;

Azt mondja, két dolog lehetséges, vagy *hitben* jársz vagy *látásban*. Ha hitben jársz, akkor nem a látható dolgokra tekintesz. Ha nem jársz hitben, akkor látásban jársz. Ha *látásban jársz*, akkor a változó dolgokra nézel. Ha *hitben jársz*, akkor benézel az örökkévalóságba, de nem látásban jársz, nem fizikai látásban jársz, hanem betekintesz a nem látható világba, ahol meglátod az örökkévaló dolgokat. Halleluja!

Menjünk el az Ésaías próféta könyvébe. Régen a prófétákat látóknak mondták. Miért? Azért, mert azok beláttak a szellemi világba, és láttak olyan dolgokat, amik még itt a fizikai világban nem történtek meg, de ők már *előre látták* azt, hogy meg fog történni.

ÉSAIÁS 6,1–7.

- 1. Amely esztendőben meghala Uzziás király, látám az Urat ülni magas és felemeltetett széken, és palástja betöltte a templomot;**
- 2. Szeráfok állának felette: mindegyiknek hat-hat szárnya volt: kettővel orcáját fedé be, kettővel lábait fedé be, és kettővel lebegett;**
- 3. És kiált egy a másiknak, és mondá: Szent, szent, szent a Seregeknek Ura, teljes mind a széles föld az Ő dicsőségével!**
- 4. És megrendülének az ajtó küszöbei a kiáltónak szavától, és a ház betelt füsttel.**
- 5. Akkor mondék: Jaj nékem, elvesztem, mivel tisztátalan ajkú vagyok és tisztátalan ajkú nép közt lakom: hisz a Királyt, a Seregeknek Urát látták szemeim!**
- 6. És hozzám repült egy a szeráfok közül, és kezében eleven szén volt, amelyet fogóval vett az oltárról;**
- 7. És illeté számat azzal, és mondá: Ímé, ez illeté ajkaidat, és hamisságod eltávozott, és bűnöd elfedeztetett.**

Mi történt itt? Belátott Ésaías a mennyei birodalomba. *Belátott* Istennek a tróntermébe és meglátta a fizikai szemmel nem látható dolgokat, amik örökkévalók. Belátott az örökkévalóságba. Menjünk tovább az 53. fejezet 4-5 Igéjére. Tehát Ésaías amikor belátott a mennyei birodalomba, akkor a fizikailag nem látható, de a *szellemi világban létező*, örökkévaló nem változó dolgot látta. Ezek a kedvenc Igéim.

ÉSAIÁS 53,4–5.

- 4. Pedig betegségeinket Ő viselte, és fájdalmainkat hordozá, és mi azt hittük, hogy ostromoztatik, verettetik és kínoztatik Istentől!**
- 5. És Ő megsebesítettett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése rajta van, és az Ő sebeivel gyógyulánk meg.**

Mit látott Ésaías? Egy olyan dolgot látott [a szent gyógyulásunkat], ami az örökkévalóságban *már megvolt* az ő idejében is. Mikortól fogva volt meg? Öröktől fogva megvolt, mert ez egy örökkévaló dolog. Mert az örökkévalóságban létező dolgok örökké vannak.

Tehát az örökkévalóságból létezően ott volt [a szent gyógyulásunk], és *meglátta az örökkévalóságban* ezt a dolgot. Ami itt a fizikai világba, ahol időintervallum is van, csak egy *későbbi időpontban* jött be. Azért nehéz ezt fölfognunk, mert nagyon fizikailag gondolkodunk, és hogy van ez az örökkévalóság, mikor én itt nem élek az örökkévalóságban.

De az *örökkévalóságban élsz*, a szellemedben! Szellemben az *örökkévalóságban élsz*, oda tartozol. Oda tartozol, ahol ez a dolog, amit Ésaías meglátott, ott volt az *örökkévalóságban*, és te is oda tartozol. Nemcsak hogy belátsz oda, és meg tudod ezt látni, hanem te ehhez tartozol.

Az örök életteddel az *örökkévalósághoz tartozol*. Azt mondja, hogy Ésaías meglátta azt az eseményt, hogy Jézus *elhordozta* a bűneinket, a fájdalmainkat, a bűneinknek a büntetése rajta van, hogy ostoroztatott, verettetett és kínoztatott Istentől, s ez volt a megváltásnak a munkája. Halleluja! Ez már akkor létezett. Most képzelj el, hogy amikor a 1Korinthus 2,8-ra visszamegyünk, és azt mondja az Ige:

1KORINTHUS 2,8.

8. Melyet e világ fejedelmei közül senki sem ismert, mert ha megismerték volna, nem feszítették volna meg a dicsőség Urát:

Ez mutatja azt, hogy az ördög milyen egy buta, mert ezek a dolgok a Mennyben már megvoltak. Régebben neki még bejárása volt a Mennybe, és ennek ellenére nem tudta, hogy amikor elkapta Jézust a vallásos zsidókon meg a katonákon keresztül, hogy Ő mit fog elvégezni.

Nem tudta összeilleszteni a kettőt. Halleluja! Az hagyján, de már nincs is bejárása a Mennybe, tehát mindaz, ami ott van a Mennyben, az *örökkévalóságban*, ami neked is el van készítve, abból *semmit nem lát*.

Ő csak azt tudja, hogy te már Istenhez tartozol. Tudja azt is, hogy ha te fölfedeznéd végre már, hogy mi minden van ott a Mennyben neked elkészítve, és végre fölébrednél, aki aluszol, és azt mondanád, hogy igen, hát ott vannak a dolgaim a Mennysországhoz öröktől fogva, akkor az ördög azt mondja, hogy jaj, ne ébredjen föl! Ne ébredjen föl, menjen vissza a testi szintre.

Te csak olyan testi ember vagy. Azt, amit megtapasztalsz, az a tiéd, vizsgáld csak meg magadat, hogy ugye mennyire fáj? Ugye, mégsem gyógyultál meg? Ugye, hogy nem a tiéd ez? Ugye, hogy mennyire beteg vagy még? Érezd, hogy fáj! Érzed?

Próbálgasd, hogy hogyan fáj! Te meg ezen a testi szinten maradsz, és azt mondd, hogy tényleg. Azt mondta a Jim Sanders, hogy én már meggyógyultam, de nem érzem. Az ördög egyből ott lesz melletted! Na, ugye? Ugye? Biztos nincs már az a kenete, ami volt régebben. Még egyszer visszatérve ide az Ésaíasra.

Azt mondja, hogy azok a dolgok ott vannak. Tudod, vannak olyan emberek, akik elragadtatásban voltak a Mennysországhoz, és azt mondták, hogy vannak külön tárházak. Ezekben a *tárházakban* ott vannak az emberi *szervek*. Méghozzá föl vannak *cédulázva*. Minden egyes szerven van egy cédula, és rá van írva a neve az illetőnek. Például Kiss Pista, Nagy Mária, Szabó Józsi, Kovács Erzsi. Halleluja! A te neved is rajta van egy pár szerven.

Azt mondja, van a szemeknek a terme. Nem szeret oda bemenni, mert amikor megy, akkor amerre jár, arra fordulnak utána a szemek. Nem halott szervek vannak ott, hanem *élő szervek*. A szívek azok így vernek, össze-vissza lüktetnek, 72-szer percenként. Halleluja!

Ilyen szervekkel vannak tele a tárházak. Azok már az *örökkévalóságban* vannak. Azok már a tiéd, a mieink, ezek *megvannak* az *örökkévalóságban*. Amikor Jézus *megszerezte* nekünk itt a földön a gyógyulást, akkor mit szerzett meg? A *hozzáférést* ezekhez a dolgokhoz, amik az *örökkévalóságban* már megvoltak.

Te, amikor *befogadtad* a Jézus Krisztust, befogadtad az örök életet, avval az *örökkévalóságba* való belépést fogadtad el, a *hozzáférést*. A hozzáférést ezekhez a dolgokhoz,

amik az örökkévalóságban már megvannak, és vannak, és vannak, és vannak, és nem múlnak el, és nem változnak, hanem ott vannak az örökkévalóságban, abban a szellemi birodalomban.

Csak egyszerűen ki kell *nyúlnod* érte, és át kell hoznod ide a fizikai világba. A te szíved, a te szemed, a te májad, a te veséd, a te agyad, bármi. De mondhatnám a biciklitől kezdve a Mercedesz autóig, azok mind ott vannak. Halleluja!

De nemcsak azok, hanem minden esemény, ami a te életeddel kapcsolatos, az ott van. Amikor te benézel abba a mennyei birodalomba, akkor ott levetítik neked minden nap, hogy a mai napon mi fog veled történni, és mit kell neked tenned. Akkor látod.

Jézus ugyanígy csinálta, amikor valamit akart tenni. Azt mondta, hogy én csak azt teszem, amit az *Atyánál látok*. Fölnézett a mennybe, igen, kenyérszaporítás. Oké. Akkor hozzátok ide, megtörjük a kenyeret, megáldjuk és szétosztjuk. És szétosztotta.

Azt mondta, hogy én csak azt csinálom, amit az Atyától láttam. Ha az Atya cselekszik, én is cselekszem, ha az Atya nem mond semmit, akkor nem csinállok semmit. Hogyan szaporodtak meg azok a kenyerek, meg hogyan szaporodtak meg azok a halak? Most agyalunk egy kicsit, kigondoljuk, hogy hogyan is kéne? NEM!

Azt mondta, én csak fölnéztem a Mennybe, *benéztem* a Mennysországba, megláttam, hogy hogyan van, az örökkévalóságban ezek már megvoltak, és ezek megvannak. Ott *állandóan megvannak* a dolgok. Itt az egész földi világnak minden története megvan. Könyvekben föl van írva. Filmekre föl van véve. Mennyei filmvetítések, mozifilmvetítések vannak.

Neked van egy külön mozivásznad, ahova te be tudsz nézni, és tudod nézni onnan a dolgokat, hogy mit kell tenned, hova kell menned. Elvedd-e feleségül, vagy ne vedd el feleségül? Belépjél-e arra a munkahelyre, vagy ne lépjél be arra a munkahelyre? Minden ott van, *hozzáférése*d van. Amikor te azt *megragadod*, akkor *bejön* ebbe a fizikai világba. Halleluja!

Ha most megérted ezt, hogy az örökkévalóságban *minden megvan* neked, akkor Istennek azt mondd, hogy ezek szerint *én meggyógyultam*. Mert én látom azt, hogy az a gyógyulás *megvan* nekem. Akkor te ne *akarjál* meggyógyulni. Amíg te meg *akarsz* gyógyulni, az a gyógyulás mindig csak előtted [jövőben] van.

Akkor mindig csak méysz a gyógyulás után. Mert akkor most fogok meggyógyulni, majd most akarom. Nem! Egyszerűen *ragadd meg* azt, ami ott megvan, és mondhatod, hogy én Jézus sebeiben meggyógyultam. Még egyszer.

Ez csak akkor fog működni, ha te *személyesen meglátod* a te gyógyulásod odafönn a Mennyben. A te magad gyógyulását meglátod, ami neked van elkészítve. Amikor te benézel oda a Mennybe, és te meglátod a Mennyben.

Az annyit jelent, hogy akkor neked egy *kijelentésed* lesz arról a szívedben. Amikor te *meglátod* azt, hogy igen, az a tiéd már, hogy az megvan neked, akkor az a *tiéd*, akkor az kijelentődik a szívedben. Akkor az a tiéd, akkor már a *megnyilvánulás* útján van. Halleluja!

FILIPPI 3,20.

20. Mert a mi állampolgárságunk a mennyekben van, ahonnan a megtartó Úr Jézus Krisztust is várjuk.

Ez a mi állampolgárságunk ott van a Mennyekben, oda tartozunk az örökkévalósághoz, a nem látható dolgokhoz tartozunk. A nem láthatók azok a mieink.

1PÉTER 1,3–4.

3. Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, aki az Ő nagy irgalmassága szerint újonnan szült minket élő reménységre Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadása által. Halleluja!

4. Romolhatatlan, szeplőtelen és hervadhatatlan örökségre, amely a mennyekben van fenntartva számunkra.

Hol van az *örökség*? A mennyekben mit csinálnak vele? Fenn vannak tartva *számunkra*. Amihez *hozzáférésünk* van. A mennyekben fenn van tartva. Milyen? Azt mondja, romolhatatlan. *Romolhatatlan*, nem tud elromlani, nem tud megavulni, nem tud tönkremenni, nem tud elhervadni.

Az, ami neked ott el van készítve, az örök és állandó, és mindig ugyanúgy van tökéletességben. A Mennyországban *nincs romlás*. Ez az örökkévalóság állapotában van neked fenntartva, és arra vár, hogy te *megragadd*, mert ez a tiéd. Halleluja!

Erre az örökségre szült bennünket Isten, hogy ezt az *örökséget megragadjuk*. Ez már a miénk. Ezt a Jézus *Krisztussal együtt megkaptuk*, az örök életet, az örökkévalóságba való belépést. Az örökkévalósághoz tartozunk, és az örökkévalóságban örökkévaló dolgok vannak. Halleluja!

2PÉTER 1,3–4.

3. Mivelhogy az Ő isteni ereje mindennel megajándékozott minket, ami az életre (örök életre) és istenfélelemre való; az Ő megismerése által, aki minket a saját dicsőségével és hatalmával elhívott,

Tehát *mindennel megajándékozott*, ami erre az örök életre való, hogy az örök életet éljük. Kapcsolódva az *örök élet* birodalmához, ezt éljük. Mindennel meg vagyunk ajándékozva. *Mindent* odaadott Isten, tehát *képes* vagy ezt élni. Ezzel ajándékozott meg a Krisztusban.

4. Amely által a megígért igen nagy és becses áldásokkal ajándékozott meg bennünket; hogy azok által isteni természet részeseivé legyetek, kikerülvén a romlottságot, amely a kívánságban van e világon.

Igen nagy és becses áldásokkal *ajándékozott meg* bennünket, amik ott vannak a hervadhatatlan, romolhatatlan *örökkévalóságban*. És azt mondja, hogy ez által isteni természet részeseivé is legyünk, vagyis *isteni képességekkel* is fel vagyunk ruházva. Isten gyermekei vagyunk, *Isten családjához* tartozunk.

Isten az örökkévalóság, ha te az Ő gyermeke vagy és Ő örökkévaló, akkor *te is örökkévaló* vagy. Ha ő az *örökkévalóságnak az Ura*, és te a *gyermeke* vagy, akkor valami *kapcsolatod* van ezzel az örökkévalósággal. Valami kapcsolatod van az örökkévalóságban a neked örökre odaadott dolgokkal, amik ott megvannak.

Hiszen mindennel *meg vagy ajándékozva*, hogy ezt az életet tudd élni. Minden, amire neked szükséged van, amire az életben valamire is szükséged van, szükséged volt vagy lesz, minden. Ne arra tekints, amiben per pillanat benne vagy. Ne a jelenlegi helyzetedre tekints.

Az *odafelvalókkal* törődjünk, ami ott nekünk el van készítve. Annak járj utána, buzdítsd föl a szívedet, hogy igen, ezek nekem el vannak *készítve*, ezek az én életemnek a részei. Gyerünk és lépjünk be a mennyei birodalomba. Gyerünk már! Isten azt mondja, gyerünk, ébresztő már gyermekeim, ne vallásoskodjatok már.

Ne hagyományos istentiszteletekre járjatok, mint a birkák. Mert van egy pásztor, van egy nyáj, s akkor azt mondja, hogy mi vagyunk a nyáj. Ne nyáj legyél, te *Isten fia legyél!* Halleluja! Isten *hatalmas erejű gyermeke* legyél. Az egész teremtett világ arra vár, hogy Isten fiai, Isten hatalmas erejű gyermekei megjelenjenek a földön. Erre vár az egész teremtett világ. Kint a fák, a környezet, minden erre vár, a kutyák, a macskák mind erre várnak.

Azt mondja, hogy végre már *fölbrednének*, aztán végre már *Isten fiaként kimennének* itt a földre. Halleluja! Amikor innét hazamégy, akkor Isten fiaként fogsz hazamenni? Halleluja! Az *örökkévalóságnak a küldöttjeként* fogsz hazamenni? Halleluja! Aki megszüntet minden problémát, mert az *örökkévalóságba bejárásod* van, hozzáférése van, amit el tudsz onnan venni, azt el is veszed? Mondd: El is veszem. Halleluja!

Jézus azt mondta, hogy ne aggódjatok afelől, hogy mit esztek, mit isztok, vagy mivel ruházkodjatok. A pogányok, akiknek nincs ilyen Istenük, azok mondják ezeket. Lépjete már föl erről a szintről, nektek *küldetésetek* van itt a földön, a menny királyságának a küldöttei vagytok. Halleluja!

Nem ezekkel kell foglalkozni, hogy mit együnk, hogy jaj, ne húzzam a lábam, hogy gyógyuljak már meg. Azt mondja, hogy *vedd már el* a gyógyulásodat, gyerünk, ébredjél föl. Végre legyél már az, akinek *elhívott* Isten, akinek megteremtett Isten. Végre legyél már az, és gyerünk ki, és akkor *törjük meg* az ördögnek az erejét.

Jézus azért jött, hogy az ördög munkáit *lerontsa*. Van még kint az ördögnek munkája? Van. A benned élő Krisztus még továbbra is ezt akarja végezni, mert Jézus Krisztus tegnap és ma is mindörökké ugyanaz. Azt mondja, hogy gyerünk, föl, hát *ott élek benned!*

A mennyei birodalomhoz *hozzáférése*d van, a mennyei birodalomnak a küldöttje vagy, Isten *küldöttje* vagy. Gyerünk, és *gyakoroljuk* kinn [a világban] ezt a *hatalmat*. Mindenhez hozzáférése van. A Mennysországhoz az angyalokhoz hozzáférése van. Az *angyalok* ki vannak küldve neked szolgálóként. Halleluja!

ZSIDÓ 1,14.

14. Avagy nem szolgáló szellemek-é mindazok, elküldve szolgálatra azokért, akik öröklük az üdvösséget?

Hány *angyalra* van szükséged? Tízre, százra? Hány hadosztályra? Amennyi kell, rendelkezésedre áll, be vannak alád osztva. Neked vannak kiküldve *szolgálatra*. Hol vannak az angyalok? A Mennysországhoz tartoznak, az örökkévalósághoz tartoznak.

Isten szolgálói, az Isten azt mondja, hogy nektek adom ezeket a szolgálókat. Bármikor használhatjátok őket. Bármikor a *segítségetekre* lehetnek. Hány angyalt hívtatok ma segítségül? Hány angyalt rendeltetek ki?

Egyszer betörték hozzánk. Tudod, van, amikor az ember bealszik, és azt mondja, hogy csak éljük úgy az életünket, mint a normál emberek. Egyszer csak azt vesszük észre, hogy a betörő bejön a házba. Hú, hát hogyan jöhetett ez be? Attól a pillanattól kezdve minden nap kirendeljük az angyalokat, azok ott járnak le-föl az utcáinkon.

Olvastam Mózes könyvében, és egyszer csak előjött, hogy van egy angyal, aki az *elrettetésnek* az angyala. Mondta ott az Úr Mózesnek, hogy elküldöm az én angyalom előttetek, és megrettentí majd a népeket, akik ott lesznek. Mondom, kell nekem ez az angyal!

SZEMENKÁR GYÖRGY: Ébredj fel, aki aluszol

Kiküldöm, itt járjon az utcánkon, hogy amikor jön a betörő, akkor azt mondja: „jaaaj, mi van itt, nem tudom”. De abban a pillanatban mennie kell, mert az úgy meg fog rettegni attól az angyaltól. Nem látja ugyan, de ott lesz a félelem benne, hogy még a közelünkbe se jöhet. Halleluja!

*Az Úr azt mondja, hogy gyerünk, gyerünk, ébresztő, ébresztő! Halleluja, dicsőség az Úrnak! A többit most már nem mondom. Az első lépés, hogy belépünk ebbe a mennyei birodalomba az, hogy *be kell fogadni Krisztust* a szívedbe. Be kell fogadni az Ő Szellemét a te szellemedbe. Erről a Róma levélben olvashatjuk, hogy ha valaki a *szívében* hiszi és a *szájával* megvallást tesz róla, akkor az Isten ad neki egy *új életet*, egy örök életet. Tegyük egy megvallást erről a hitünkről.*

Hiszem, hogy Jézus Isten Fia.

Hiszem, hogy meghalt az én bűneimért a Biblia tanítása szerint.

Hiszem, hogy föltámadt a halálból az én megigazulásomért.

Kérlek Jézus, legyél az életem Ura, Megváltója, Gyógyítója és Szabadítója.

Költözz a szívembe, és vegyél ott hatalmat!

Jézus, hiszek benned, és hittel a szívemben megvallást teszek, hogy

TE vagy az életem Ura, Megváltója, Gyógyítója és Szabadítója.

Nekem örök életem van a Krisztusban!

Az örökkévaló birodalomba bejárásom, belátásom és hozzáférésem van.

Mindent megragadok és elveszek, amit Isten a számomra és a családom számára készített.

Minden dicsőséget néki adok. Ámen.

Halleluja! Dicsérjük az Urat! Megköszönjük az Úrnak ezt az istentiszteleti alkalmat, megköszönjük az Ő dicsőséges jelenlétét. Minden dicsőséget neked adunk! Felmagasztaljuk és megdicsőítjük a Te drága szent nevedet! Ámen.

**A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.*

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.